

dringen øjeblikkelig, og der kan ogsaa være Hensyn at tage til Bekostningen, saa naar man anser det for absolut nødvendigt med saa lang en Frist, vil jeg kunne gaa med til det; men jeg mener dog, det er den længste Tid, der kan være Tale om, naar vi skal have en forsvarlig Ordning.

Der er fra enkelte Sider udtalt Ængstelse for, at Ordningen vil blive alt for dyr. Der er jo en hel Række Embeder, hvor der er ansat mere end een Fuldmægtig, saa der er Tale om mange Fuldmægtige, der skal statsansættes; de maa have en væsentlig højere Løn, end Tilfældet er nu, og derfor vil det kræve en Del Udgifter. Men jeg anser det ikke for udelukket, at en Del af disse Udgifter kan indvindes for Statskassen ved forskellige Foranstaltninger, som det vil være muligt at gennemføre paa et senere Tidspunkt, og jeg ønsker at pege paa andet Komma i § 1, hvor der staar, at denne Ansættelse vil være at foretage efter en Lov, som skal fastsætte Reglerne nærmere. Derigennem er der aabnet Mulighed for at tage Hensyn til Ønsker og Krav, som maaske senere kommer frem. Man ved jo heller ikke i Dag, om der kan foreligge nye Forhold, nye Ordninger indenfor Retsvæsenet, f. Eks. med Hensyn til en ny Grundbogsordning, inden Loven om statsansatte Dommerfuldmægtige bliver ført ud i Praksis, og jeg finder det da meget heldigt og ønskeligt, at der gennem denne Bestemmelse er aabnet Mulighed for, at man ved den endelige Ordning af Ansættelserne kan tage saadanne Forhold op til Overvejelse og til endelig Løsning.

I Lovforslagets § 3 er der Tale om, at denne Ansættelse for Dommerfuldmægtige skal betragtes som et Led i den juridiske Uddannelse, idet der siges, at for at kunne opnaa fast Ansættelse som Sekretær eller i højere Stilling i Ministerierne eller faa Beskikkelse som Landsretssagfører skal den vedkommende juridiske Kandidat mindst i et Aar have været ansat som Fuldmægtig hos en Underretsdommer, hos en Politimester eller paa et Amtskontor. I og for sig mener jeg, at Hovedtanken, der er nedlagt i dette Forslag, er god og sund. Det er sikkert godt, at de Mænd, der kommer ind i Centraladministrationen eller kommer til at

virke som Landsretssagførere, har haft en Læretid paa et Dommerkantor, hvor de har haft Lejlighed til at komme i daglig Berøring med Befolkningen og har beskæftiget sig med de Spørgsmaal og Anliggender, som kommer til Afgørelse og Behandling der, før de gaar ind i Centraladministrationen eller beskikkes som Landsretssagførere. Efter min Opfattelse er det den rigtige Vej, at man ude fra det praktiske Liv, hvor man har den umiddelbare Forbindelse med Befolkningen, gaar ind i Centraladministrationen. Men om det er muligt at gennemføre Bestemmelsen ubetinget, som her er foreslaaet, og kun med Bemyndigelse for Justitsministeren til at give Dispensationer, er jeg ikke fuldt klar over. Det kan være, at der gives enkelte Grene indenfor Centraladministrationen i enkelte Ministerier, hvor det vil vise sig at være mindre praktisk, at de juridiske Kandidater har faaet netop denne Foruddannelse. Jeg kunde i hvert Fald tænke mig dette, og det er muligt, at der netop paa dette Omraade maa optages en Forhandling for at undersøge, om de nærmere Enkeltheder i Forslaget kan opretholdes, som det er fremsat.

Lovforslaget indeholder de samme Regler for Dommerfuldmægtigene som for Statens øvrige Tjenestemænd med Hensyn til Privaterhverv; og jeg mener ogsaa, at man kan slaa sig til Ro hermed. Der var en Tid Tale om, at det kategorisk skulde forbydes, og det er ogsaa min Opfattelse, at det absolut ikke bør finde Sted. Men naar man har faaet en Regel for samtlige Tjenestemænd i øvrigt, tror jeg, det vil være tilstrækkeligt, at man bliver staaende ved disse Bestemmelser i Henhold til Tjenestemandsløven.

Det er mig en Tilfredsstillelse, at dette Lovforslag nu er fremsat for det høje Ting, thi ligesom jeg til Indledning bemærkede, at netop Retsvæsenet er et af de ømtaalelige Steder med Hensyn til Tilliden i Befolkningen, og at her maa træffes en fuldt ud redelig Ordning, saaledes maa jeg til Slutning nævne, at det netop for vor Landsdels Vedkommende har været et af de Punkter, hvor vi ikke i enhver Henseende har kunnet være glade ved den Ordning, der indtraadte ved Genforeningen. Vi har faaet en Række gode, dygtige Tjenestemænd,